

Forslaget om ændring af stk. 6 betyder, at forældre, der vælger en anden skole end distriktsskolen, samtidig fraskriver sig retten til befordring i henhold til stk. 1 mellem skole og hjem eller skole og den daginstitution, som barnet er anbragt i uden for skoletiden. Dette gælder, selv om afstanden mellem skole og henholdsvis hjem eller daginstitution overstiger de afstande, der er fastsat i stk. 1, nr. 1, og selv om skolevejen må betragtes som trafikfarlig. Ved at vælge en anden skole end distriktsskolen påtager forældrene sig ansvaret for selv at sørge for transport af barnet mellem skole og hjem eller daginstitution.

Til nr. 3
ad § 36.

Bestemmelsen i stk. 1 er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 36, stk. 1. Stk. 2 er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 36, stk. 3, 1. sætning og stk. 2, 1. punktum.

Ved at fjerne bestemmelsen i den gældende lovs § 36, stk. 3, om at kommunalbestyrelsen træffer beslutning om, hvor mange klasser der kan oprettes ved de enkelte skoler, sker der ikke nogen indskrænkning i kommunalbestyrelsens kompetence. Kommunalbestyrelsen kan fortsat træffe beslutning herom i henhold til § 39 a.

Som noget nyt er der i stk. 3 foreslået en bestemmelse om, at forældrene har krav på at vælge en anden skole end distriktsskolen både inden for kommunen og på tværs af kommunegrænser. Dette forældrekrav er alene betinget af, at den pågældende skole erklærer sig villig til at optage barnet. Afgørende for om en skole erklærer sig villig til at optage barnet vil først og fremmest være, om der er plads på den ønskede skole, men også andre hensyn kan gøre sig gældende. Den ønskede skole må imidlertid ikke anlægge ulovlige kriterier ved afgørelsen af, om man vil optage barnet. Den tidligere begrænsning, om at frit skolevalg var betinget af at kunne ske inden for de af kommunalbestyrelsen fastsatte overordnede økonomiske retningslinier, er hermed fjernet. Forældrenes ret til frit valg af folkeskole er et led i den liberalisering, der har fundet sted i forbindelse med en udvidelse af mulighederne for borgernes frie valg af offentlige ydelser. Børn fra skoledistriktet vil altid have et krav på at blive optaget, jf. stk. 2. Ingen kommune er forpligtet til at oprette nye klasser som følge af ønsker om optagelse af børn uden for skoledistriktet, men kommunerne kan ved at anvende taxameterbevillinger (et fast beløb pr. elev) sørge for, at kapaciteten på skolerne tilpasses efter borgernes ønsker, og derved give de mindst søgte skoler en tilskyndelse til at forbedre deres forhold.

Der er ikke med forslaget forudsat nogen egenbetaling fra forældrene. Derimod skal bopælskommunen ikke sørge for befordring i henhold til § 25, stk. 1, til børn, der søger til en anden folkeskole end distriktsskolen.

Hvis ikke alle ønsker om skolevalg kan efterkommes, må kommunalbestyrelsen fastsætte retningslinier for fordelingen af børnene. Denne ret og pligt for kommunalbestyrelsen foreslås nu fastslået i selve loven som stk. 4. Kommunalbestyrelsens retningslinier kan både vedrøre optagelse i forbindelse med skolestarten og skoleskift senere i skoleforløbet. Kommunalbestyrelsen kan alene fastsætte fordelingsregler for optagelsen af andre børn i en skole end de børn, der bor eller opholder sig i skoledistriktet. Forældrene har altid ret til at få barnet optaget i distriktsskolen, jf. stk. 2. Kommunalbestyrelsens retningslinier skal fremgå af bilag til vedtægt for styrelse af kommunens skolevæsen, jf. § 39 b, stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 5 er uændret i forhold til den gældende lovs § 36, stk. 5.

Forslaget i stk. 6 indebærer, at bopælskommunen får pligt til at betale, hvis der er forældre, der ønsker deres barn optaget i en anden kommunes skole. Det forudsættes, at kommunerne indgår en aftale, der fastlægger størrelsen af det beløb, der skal betales kommunerne imellem ved skolegang uden for bopælskommunen. Hvis en sådan aftale ikke indgås, vil undervisnings- og forskningsministeren fastsætte regler om størrelsen af betalingen, herunder om hvornår en elev skal være optaget i en anden kommunes skole, for at bopælskommunens betalingsforpligtelse udløses. Størrelsen af den mellemkommunale betaling fastsættes ud fra tilsvarende kriterier, som gælder for bidraget til private skoler.

Til nr. 4
ad § 42, stk. 3.

Det foreslåede stk. 3 er en følge af forslaget til ændring af § 3, stk. 4, og af § 36. Det forudsættes, at kommunerne indgår en aftale om størrelsen af det beløb, der skal betales kommunerne imellem, hvis et barn går i en skolefritidsordning i en anden kommune end bopælskommunen. Hvis en sådan aftale ikke indgås, fastsættes regler om størrelsen af betalingen kommunerne imellem for børn i skolefritidsordninger af undervisnings- og forskningsministeren. Hvis forældrene vælger en skolefritidsordning i en anden kommune end bopælskommunen, kan det medføre en større forældrebetaling end forældrebetalingen fra kommunens egne borgere.